

PARAULA I VIDA

Fa un any de la memorable visita de Benet XVI

Amb joia, la ciutat de Barcelona va viure la visita apostòlica del Sant Pare Benet XVI els dies 6 i 7 de novembre de 2010, per a la dedicació de la basílica de la Sagrada Família i la visita a l'Obra Benèfico-Social Diocesana del Nen Déu. Fou un autèntic do de Déu. El Sant Pare visità la nostra Església diocesana i ens manifestà el seu afecte i la seva sol·licitud pastoral. Al peu de l'avió que el retornava a Roma, em va dir que s'emportava un record inoblidable d'aquesta visita. Nosaltres també en conservem un record inoblidable.

Eucaristia en l'aniversari de la Dedicació de la Basílica presidida pel Papa Benet XVI
Cinquante aniversari de l'ordenació sacerdotal del Sr. Cardenal Arquebisbe Lluís Martínez Sistach

DIUMENGE 6 DE NOVEMBRE DE 2011
A LES 17h

Eucaristia presidida pel Sr. Cardenal Arquebisbe Lluís Martínez Sistach

BASÍLICA DE LA SAGRADA FAMÍLIA
ARQUEBISBAT DE BARCELONA

Aquests dies es compleix el primer aniversari d'aquells esdeveniments. La litúrgia de l'Església té el costum de remarcar la dedicació d'un temple celebrant-ne l'aniversari. Això és el que avui farà l'arxidiòcesi amb una celebració de l'eucaristia a la mateixa basílica de la Sagrada Família. És una bona ocasió per donar gràcies a Déu per la visita apostòlica del nostre estimat Sant Pare, per renovar els nostres sentiments de comunió i afecte envers ell, i per recordar i posar en pràctica els missatges que ens va deixar durant la seva estada entre nosaltres.

Aquesta celebració també és una ocasió per donar gràcies a Déu pel do del sacerdocí ministerial fet per Jesucrist a la seva Església. Tota ordenació sacerdotal és una molt bona ocasió per agrair aquest do del Senyor, com ho va ser el pas-

sat 23 d'octubre quan, en la mateixa basílica de la Sagrada Família, vaig tenir el goig d'ordenar sis nous preveres.

En la celebració d'avui farem una especial memòria d'una ordenació que tingué lloc ara fa cinquanta anys a l'església parroquial de Santa Maria de Cornellà. L'arquebisbe Gregori Modrego Casaus imposava les seves mans d'apòstol a trenta-sis diaques de Barcelona, entre els quals hi havia el que avui té confiada la missió de servir com a arquebisbe la comunitat catòlica de Barcelona.

Han passat cinquanta anys durant els quals ens hem esforçat a servir l'Església en el lloc i en els ministeris que han configurat el camí personal de cada un d'aquells nous preveres ordenats pel recordat doctor Modrego. Vàrem acceptar la crida del Senyor i ens hem esforçat a ser-li fidels. Dia rere dia, hem anat repetint amb joia més madura aquell sí inicial a Jesucrist. Perquè dia rere dia hem sentit el ressò d'aquella mateixa crida en la Paraula, en l'Església i en el món.

En celebrar les noccs d'or sacerdotals, ens preocupa que en el futur manquin a les nostres comunitats cristianes els preveres. Per això, la celebració d'avui té una clara intenció d'invitació als joves que es puguin sentir cridats al sacerdocí a dir el seu sí al Senyor. D'aquesta manera, la celebració d'avui unirà el record de la visita i la dedicació pel Sant Pare de la nova basílica amb l'acció de gràcies pel do del sacerdocí i la pregària per les vocacions sacerdotals. I també inclourà un signe de solidaritat amb les persones que pateixen les conseqüències de la crisi actual. Agraïxo a les persones que ens vulguin acompanyar amb el seu afecte i la seva pregària. I també agraïxo les aportacions que es puguin fer al projecte destinat als joves sense feina que gestionarà la nostra Càritas Diocesana.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

© Pep Dauó

Per molts anys, Sr. Cardenal!

► Amb una eucaristia a la basílica de la Sagrada Família, la nostra arxidiòcesi commemora avui dos fets de gran relleu: el primer aniversari de la dedicació d'aquesta basílica durant la visita apostòlica de Benet XVI a Barcelona i les noccs d'or sacerdotals del nostre cardenal arquebisbe, Dr. Lluís Martínez Sistach. El Sant Pare i el nostre cardenal apareixen junts en aquesta fotografia en la celebració del 7 de novembre de 2010. L'aniversari de la dedicació i el jubileu sacerdotal del pastor diocesà són un motiu d'acció de gràcies a Déu pel do del sacerdocí ministerial i també una ocasió de renovar el compromís de ser testimonis de Jesucrist, amb obres i amb paraules, en la societat d'avui.

GLOSSA

Avui fa un any

Avui fa un any, el Sant Pare Benet XVI inicià la seva visita a Barcelona. Amb el record ben viu del que visquérem aleshores, del que copsàrem en l'entorn, és bo que reflexionem sobre les petjades i els fruits que resten en els nostres cors i en la societat. Els mesos anteriors, s'escoltaren preguntes força representades per la que segueix: quan els vents semblen contraris, quan el laïcisme pretén imposar-se, de què servirà la visita del Sant Pare? Una resposta a la pregunta la donava, poc després que l'avió emprengués el vol de retorn cap a Roma, l'article d'un *blog*, amb una frase ben eloqüent: «La visita del Papa ens ha agradat i ens hem agradat». L'articulista l'aplicava als catòlics i a molts dels ciutadans i les ciutadanes que havien seguit l'esdeveniment tot participant en els actes o des de casa, davant del televisor.

L'enumeració dels fruits de la visita, ben segur que podria ser extensa. Podríem parlar-ne des de diverses perspectives: espiritual, social, cultural, econòmica... Des de l'espiritual, la visita ens apropà al Sant Pare, afavorí que l'estimem més i valorem la seva missió. El seu missatge, centrat en la relació entre Déu i l'home, convidà, com altres vegades, «a obrir de nou a l'home d'avui l'accés a Déu». Afavorí l'apropament de les diverses famílies espirituals tot assenyalant el camí per cercar i enfor-

tir el que ens uneix i deixar enrere els plantejaments que separen i que han donat pocs fruits o cap. La basílica de la Sagrada Família, esdevinguda símbol de la nova evangelització, espai privilegiat per al diàleg entre Déu i les persones, obrí la possibilitat que Barcelona sigui seu d'una de les trobades previstes per a diverses ciutats europees, durant la propera quaresma, dins de la Missió Metròpolis. Des d'una perspectiva social, la visita, el seu contingut i la forma en què es desenvolupà visualitzà la comunitat dels creients des d'uns registres que no són habituals. Els mitjans de comunicació oferiren una imatge de l'Església i dels catòlics de celebració, testimoni de la caritat, joiosa de la seva fe i testimoni de l'Evangelí.

Ara fa un any, ens deia el Sant Pare: «He tingut el gran goig de dedicar la Basílica de la Sagrada Família, que Gaudí va concebre com una lloança en pedra a Déu, i he visitat també una significativa institució eclesial de caràcter benèfico-social. Són dos símbols de la Barcelona d'avui, de la fecunditat de la fe, que va marcar també les entranyes d'aquest poble i que, a través de la caritat i de la bellesa del misteri de Déu, contribueix a crear una societat més digna de l'home. En efecte, la bellesa, la santedat i l'amor de Déu porten a viure en el món amb esperança.»

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

M ANY
JOAN
MARAGALL
2010-2011

Dono a Déu totes les gràcies —i al meu pare que ja és amb ell i em deixà com a fruit el seu treball de tota la vida, en una posició material desembarassada d'on ha eixit el meu desembaràs moral, i ha sigut base de l'altre— perquè jo no hi he posat res del meu esforç. Déu ha tingut sempre en la seva mà la meva debilitat, fent-me-la sana, i portant-me amb ella i tot a resultats admirables i sempre superiors als meus mèrits. He sigut home de sort, una pura criatura de la Providència divina. Tot el que sóc i tinc ho dec al Pare que està en el cel, i al que em donà aquí en la terra.

(Notes autobiogràfiques, 10-10-1910)

DIUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 6,12-16)

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen. Si algú matejava per sortir a buscar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa. Pensar-hi sempre, ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la, hi ha qui passa nits en vetlla, aviat perd el desfici, perquè ella ronda sempre buscant els qui se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins i els surt al pas en tot el que es proposen.

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciats del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Quan des del llit us recordo, / passo les nits pensant en vós, / perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. R.

Paràbola de les deu noies. Pintura de la catedral d'Arras, França (s. XIII)

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 4,13-18)

Germans, no podeu desconèixer què serà dels difunts: no voldríem pas que us entristíssiu, com ho fan els altres, que no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, creiem també que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell.

D'acord amb la paraula del Senyor us diem que nosaltres, si encara quedàvem en vida quan arribarà el Senyor, no serem primers que els qui hauran mort, perquè, a un senyal de comandament, al crit d'un arcàngel, al toc de corn de Déu, el Senyor mateix baixarà del cel, i els qui han mort en Crist resuscitaran primer, llavors els qui d'entre nosaltres quedem en vida serem enduts juntament amb ells pels aires, en els núvols, per sortir a rebre el Senyor, i així estarem amb ell per sempre. Consoleu-vos, doncs, els uns als altres amb aquestes paraules.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 25,1-13)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Passarà amb el Regne del cel com amb deu noies, que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudents, i les altres cinc eren desassenyades. Les desassenyades no s'emportaren oli per les torxes, però cadascuna de les prudents se'n proveí d'una ampolla. Com que el nuvi trigava, els vingué son, i totes s'adormiren. Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l. Aquelles noies es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen. Però les prudents els respongueren: Potser no n'hi hauria prou per a totes; val més que aneu a comprar-ne. Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: Senyor, Senyor, obriu-nos. Però ell els respongué: Us dic amb tota veritat que no us conec. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sb 6,12-16)

La sabiduría es radiante e inmarcesible, la ven fácilmente los que la aman, y la encuentran los que la buscan; ella misma se da a conocer a los que la desean.

Quien madruga por ella no se cansa: la encuentra sentada a la puerta. Meditar en ella es prudencia consumada, el que vela por ella pronto se ve libre de preocupaciones; ella misma va de un lado a otro buscando a los que la merecen; los aborda benigna por los caminos y les sale al paso en cada pensamiento.

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agotada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de envidia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

En el lecho me acuerdo de ti / y velando medito en ti, / porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Ts 4,13-18)

Hermanos, no queremos que ignoréis la suerte de los difuntos para que no os aflijáis como los hombres sin esperanza. Pues si creemos que Jesús ha muerto y resucitado, del mismo modo, a los que han muerto, Dios, por medio de Jesús, los llevará con él.

Esto es lo que os decimos como palabra del Señor: Nosotros, los que vivimos y quedamos para cuando venga el Señor, no aventajaremos a los difuntos. Pues él mismo, el Señor, cuando se dé la orden, a la voz del arcángel y al son de la trompeta divina, descenderá del cielo, y los muertos en Cristo resucitarán en primer lugar. Después nosotros, los que aún vivimos, seremos arrebatados con ellos en la nube, al encuentro del Señor, en el aire. Y así estaremos siempre con el Señor. Consolaos, pues, mutuamente con estas palabras.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 25,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «Se parecerà el reino de los cielos a diez doncellas que tomaron sus lámparas y salieron a esperar al esposo. Cinco de ellas eran necias y cinco eran sensatas. Las necias, al tomar las lámparas, se dejaron el aceite; en cambio, las sensatas se llevaron alcuza de aceite con las lámparas. El esposo tardaba, les entró sueño a todas y se durmieron. A medianoche se oyó una voz: «¡Que llega el esposo, salid a recibirlo!» Entonces se despertaron todas aquellas doncellas y se pusieron a preparar sus lámparas. Y las necias dijeron a las sensatas: «¡Dadnos un poco de vuestro aceite, que se nos apagan las lámparas.» Pero las sensatas contestaron: «Por si acaso no hay bastante para vosotras y nosotras, mejor es que vayáis a la tienda y os lo compréis.» Mientras iban a comprarlo, llegó el esposo, y las que estaban preparadas entraron con él al banquete de bodas, y se cerró la puerta. Más tarde llegaron también las otras doncellas, diciendo: «Señor, señor, ábrenos.» Pero él respondió: «Os lo aseguro: no os conozco.» Por tanto, velad, porque no sabéis el día ni la hora.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Sv 1,1-7 / Sl 138 / Lc 17,1-6 ■ **dimarts**: Sv 2,23-3,9 / Sl 33 / Lc 17,7-10 □ **dimecres**: Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1Co 3,9b-11.16-17 / Sl 45 / Jn 2,13-22 □ **dijous**: Sv 7,22-8,1 / Sl 118 / Lc 17,20-25 □ **divendres**: Sv 13,1-9 / Sl 18 / Lc 17,26-37 ■ **dissabte**: Sv 18,14-16; 19,6-9 / Sl 104 / Lc 18,1-8 ■ **diuenge** vinent, XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Pr 31,10-13.19-20.30-31 / Sl 127 / 1Te 5,1-6 / Mt 25,14-30.

La crisi econòmica que afecta tanta gent en el món occidental, també en el nostre entorn immediat, ens va agafar desprevinguts. En temps d'abundància, molta gent es va anar endutant amb una confiança en el futur que s'ha demostrat profundament ingènua. Ara, cada vegada hi ha més persones que es troben incapaces d'afrontar els deutes o les hipoteques. No ens podem sentir indiferents davant dels qui pateixen més directament les conseqüències de la crisi. Entre tots hem de procurar ajudar els qui ho necessiten.

I mentrestant, hem de pensar seriosament quines són les causes que han portat a aquesta situació. Potser és ho-

ra de replantejar-nos un estil de vida basat en el consum, en la competitivitat, en el luxe, en l'individualisme... Convé retrobar valors com la senzillesa, l'austeritat, la solidaritat i la generositat. Altrament, els temps d'escassetat es repetiran sense remei. Si cadascú personalment, o tots en general, volem viure per sobre de les nostres possibilitats, les èpoques de crisi estan assegurades.

També en la vida de fe val la pena que ens preguntem si estem preparats per al que pugui succeir. És cert que Déu vetlla per nosaltres, que tot el que tenim és un do seu, que ell ha vingut, ve i vindrà a portar-nos la pau i el goig, que ens convida a la festa i la felicitat. Tan-

mateix, ha de trobar-nos a punt, hem d'estar preparats en tot moment.

Jesús parla sovint de vetllar, és a dir, de viure desperts, amb consciència del moment que vivim i amb atenció al nostre compromís. La festa la prepara ell, però nosaltres hem d'estar atents per quan ens arribi la seva invitació. Això significa que la nostra manera de viure ha de correspondre a allò que creiem, que hem de ser coherents amb la nostra fe. En qualsevol moment es pot presentar una oportunitat de fer el bé, d'ajudar algú que ho necessita, i només qui està atent i disponible hi pot respondre adequadament.

Agustí Borrell

COMENTARI Desperts

BENET XVI COMENTA EL PARENOSTRE

3. Pare nostre del cel

Comencem el parenostre amb la invocació: pare. Reinhold Schneider escriu en el seu comentari del parenostre: «El parenostre comença amb un gran consol: podem dir *Pare*. Dins d'aquesta paraula hi ha tota la història de la redempció. Podem dir Pare perquè el Fill és el nostre germà que ens ha revelat el Pare, perquè per l'obra del Crist hem esdevingut un altre cop fills de Déu.» Per als homes d'avui no sempre la paraula *pare* és motiu de gran consol, perquè l'experiència de pare tot sovint manca o s'ha enfosquit per insuficiència dels pares.

Cal també que pensem una mica en la paraula *nostre*. Només Jesús té tot el dret de dir «Pare meu», només ell és realment Fill unigènit de Déu, de la mateixa naturalesa del Pare. Nosaltres, en canvi, hem de dir: Pare nostre. Només en el *nosaltres* dels deixebles podem dir a Déu Pare, perquè només en la comunitat amb Jesucrist podem esdevenir realment *fills de Déu*.

Així, aquesta paraula *nosaltres* ens demana molt: demana de nosaltres que sortim del tancament dins el nostre *jo*. Demana de nosaltres que ens vulguem donar a la comunitat dels altres fills de Déu. Demana de nosaltres que ens desfem del que és purament propi i distintiu. Demana de nosaltres que sapiguem acceptar els altres, que tinguem una oïda i un cor oberts. Amb la paraula *nostre* diem sí a l'Església vivent: dins d'ella volgué el Senyor reunir la seva nova família.

D'aquesta manera, el parenostre és pregària del tot personal i del tot eclesial. En el parenostre, preguem del tot amb el nostre cor i, al mateix temps, en comunitat amb tota la família de Déu, amb els vivents i amb els difunts, amb els homes de tota condició, de totes les races i cultures. Més enllà de totes les fronteres, fa de tots una sola família.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part,
Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

L'exèrcit dels allunyats creix

Em dol constatar com creix el nombre de persones que s'allunyen de la comunitat cristiana. No els recrimino res. Cadascú és lliure de desenvolupar creativament el seu itinerari espiritual i ningú no pot predir, amb certesa, per quins viarans acabarà transitant la seva vida interior.

Constato que molts ciutadans que han estat formats, educats i iniciats en la fe, que han participat activament en les comunitats, que han rebut els sagraments i, durant un temps de la seva vida, s'han sentit cristians, han abandonat progressivament la seva comunitat de fe i no experimenten el sentit de pertinença.

Aquest fenomen, el dels allunyats, fa pensar. No és fàcil esbrinar les raons d'aquest distanciament, però és el símptoma inequívoc d'un malestar. En alguns ambients eclesials, s'ha instal·lat una moral de derrota que té caire nostàlgic, que tendeix a recrear-se en un passat ideal, ple i joïós, en el qual les esglésies eren plenes i no mancaven vocacions. Aquesta moral de derrota és incompatible amb la visió de futur, amb l'entusiasme que exigeix qualsevol projecte individual i col·lectiu.

També hi ha els qui retornen a la fe, els qui reneixen al Crist i tomen a la casa del Pare després d'haver fet un gran i penós itinerari. Aquest camí de retorn, més minoritari i silenciós que la massa dels allunyats, és un signe que mereix ser analitzat i que molts cops passa inadvertit.

Però el fenomen dels allunyats fa pensar molt. Caldria reflexionar a fons per què creix el nombre de persones que s'allunyen, que prenen distància de la comunitat. Moltes persones de la meua generació han estat iniciades des de petites en la tradició cristiana. Han rebut una educació oberta, una presentació amable de Déu, uns testimonis fidels de la fe i, no obstant això, s'han anat allunyant progressivament de tot aquell món de la infantesa. I això que no varen sofrir una imatge de Déu negativa, basada en la coacció i en la por del foc etern. Penso que els mecanismes de transmissió —com ha posat de manifest l'antropòleg i benedictí Lluís Duch— fallen estrepitosament. No sabem comunicar allò valuós i ric de la fe, ens manca un llenguatge apropiat per despertar entusiasme, adhesió i estima pel Crist en les fornades que vénen. Transmetem la fe com una doctrina, com un saber i no com una invitació a viure el vincle personal amb Déu.

Francesc Torralba
Jesucrist 2.0, Editorial Proa (Grup 62)

SANTORAL

6. ✠ Diumenge XXXII de durant l'any. Sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Lleonor, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

7. Dilluns. Beat Francesc de Jesús-Maria-Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona 1872), prev. carmelita, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; sant Florenci, bisbe d'Estrasburg (s. vii); santa Carina, vg. i mr.; sant Severí, mr.; sant Jacint Maria Castañeda, prev. dominicà i mr. a Indo-xina, nat a Xàtiva.

8. Dimarts. Sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per *màrtirs coronats*; sant Deodat I, papa (615-618);

beata Isabel de la Trinitat, vg. carmelitana.

9. Dimecres. Festa del Santcrist de Balaguer; Mare de Déu de l'Almudena (Madrid); sant Teodor, soldat mr. (s. iv).

10. Dijous. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i doctor de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí; sant Tiberi, mr.; santa Teopista, vg.

11. Divendres. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia; sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. iii).

12. Dissabte. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i màrtir (1623) per la unitat dels cristians; sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a la Rioja.

EDUCAR

El respeto a la diversidad

En esta sociedad cada día más compleja y más plural, en donde se mezclan personas de diferentes culturas, ideologías, religiones o, simplemente, formas de vestir, no nos es permitido transmitirle al niño la imagen de la sociedad estática y uniforme que tuvimos en nuestra infancia.

Nuestros menores han de respetar al otro diferente. En la aceptación de este *hecho diferencial*, como se ha venido en llamar, está la clave de la convivencia.

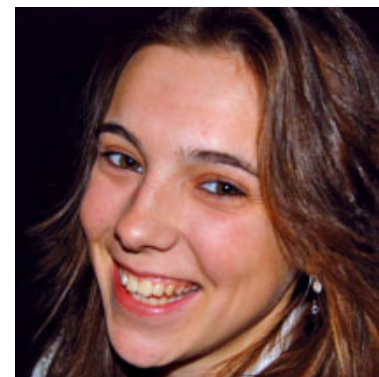
El respeto a la diversidad es enriquecedor para quien lo mira con esta *mirada atenta* a la que quiero hacer referencia. En este nuevo contexto social, el respeto deviene la norma fundamental de convivencia de las sociedades pluriculturales.

Se trata de fomentar en nuestros jóvenes una actitud de admiración hacia una persona, una cosa o una situación determinada porque la consideramos digna y merecedora de esta contemplación. Desde bien pequeño, el niño tiene que aprender a respetar lo frágil, lo bello —y no sólo la belleza exterior, sino también la interior—, lo misterioso, lo sagrado...

Asimismo, el respeto comienza por el respeto a uno mismo (en el cuidado de su propio cuerpo y espíritu), y continúa con la actitud de respeto en la manera como uno mira *atentamente* a los otros. Es en la familia donde debemos aprender, en primer lugar, a mirarnos todos con respeto. Y de la familia, a la sociedad, con el fin de hacernos más humanos, como también ciudadanos activos de una sociedad compleja. La educación tiene como finalidad proporcionar aprendizajes amplios, profundos, perdurables y con sentido.

Dr. Paulino Castells
(*Tenemos que educar*, Ed. Península.
Hem d'educar, Ed. Columna)

ENTREVISTA

ANNA BUXÓ

L'experiència Magis

Amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut de Madrid, la Companyia de Jesús va convocar el Magis 2011, una proposta de convivència i d'intercanvi que va aplegar 3.000 joves pelegrins d'arreu del món. Al llarg de tres setmanes, aquests nois i noies van viure una experiència única de fraternitat amb persones amb les quals comparteixen una mateixa espiritualitat des de diferents tradicions culturals i lingüístiques. L'origen del Magis va ser Loiola, on es van dividir en grups de tres nacionalitats per fer l'experiència —espiritualitat, pelegrinatge, acció social, ecologia, diàleg fe-cultura i art-creativitat. L'Anna Buxó, que té 19 anys i està estudiant publicitat i relacions públiques, en va formar part d'un de 25 persones de França, Bèlgica i Espanya.

La teva participació al Magis, com t'ha canviat la vida?

M'ha fet ampliar horitzons. Fent l'experiència he madurat, en certa manera, ja que he estat convivint durant quinze dies amb gent d'arreu del món amb la qual no tenim res més en comú que la fe. He sortit del meu ambient de sempre i he vist més enllà del meu dia a dia, de les meves creences... És impactant viure una experiència així perquè veus que hi ha maneres i maneres de creure en un mateix Déu.

Com ha evolucionat la teva fe?

He format part d'una Església universal; vaig ser a Cuatro Vientos compartint estada amb milers de persones d'arreu del món. Vivint aquesta experiència amb gent completament diferent, la fe, que és desigual en cada persona, es viu i s'experimenta. Aquesta experiència no et deixa indiferent; et fa pensar molt i també et fa veure que no estem sols, que formem un grup molt gran de persones creients, però cadascun de nosaltres viu la fe de manera diferent. No la visc de la mateixa manera jo que una noia mexicana, per exemple.

Què destacaries d'aquesta experiència?

Sobretot l'amistat que he tingut amb els joves que hem format Magis Catalunya. He conegut persones molt maques i amb un cor immens. L'experiència m'ha canviat en la manera de veure les coses que passen al meu voltant. Abans de marxar tenia unes prioritats i ara dono preferència a d'altres que, anteriorment, no valorava tant. En certa manera, el meu tarannà de fer i de pensar ha canviat.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

▶ ACTES I CONFERÈNCIES

Parròquia de Sant Pau del Camp (c/ Sant Pau 101). En aquest antic monestir té la seu l'associació Confraria de Sant Pau i Sant Galderic, erigida el 20 de juny de 2011. El dilluns 7 de novembre (19 h) s'hi reunirà l'assemblea constituent, en la qual seran elegits democràticament els diferents càrrecs de l'associació.

Celebració interreligiosa. El Centre Passatge us convida a celebrar la pau i la fraternitat que desitgem per a tota la humanitat, el dimarts 15 de novembre (20 h), al Centre Convivim (c/ Cardenal Tedeschini, 74). Us hi esperem!

▶ CURSETS

Institut de Teologia Espiritual de Barcelona. Propers cursos: «La vida més enllà de la mort. Teologia i espiritualitat de les darreres realitats», per Joan A. Mateo, dilluns del 7 de novembre al 16 de gener. «La teologia simbòlica en el caminet nou de Teresa de l'Infant Jesús», per Pere Montagut, dimarts del 8 de novembre al 17 de gener. «Teresa de Jesús: pasión por Dios», per Xavier Segura, dimecres del 9 de novembre al 18 de gener. Horari: 19 a 21 h. Informació i matrícula a la seu de l'Institut: Seminari Conciliar de Barcelona, c/ Diputació 231, t. 934 514 942 (de dl. a dj., 19-21 h).

Instituto Teología y Humanismo (P. Dominicos - c/ Bailén 10). «La enfermedad y el sufrimiento humanos», per el P. Evelio José Ferreras Galende, O.P. Días 8, 9 y 10 noviembre (18.45 a 19.45 h).

▶ EXERCICIS I RECESSOS

Novahumanitas. Sessió «Descobreix-te a tu mateix». Dirigeix: Mn. Josep Font. Dies 19-20 i 26-27 de novem-

VIII Mostra de Cinema Espiritual de Barcelona

Del 4 al 13 de novembre de 2011, iniciada el 4 de novembre amb *Le Havre* i presentada per Peio Sánchez, director de la Mostra, amb una salutació inicial del cardenal Martínez Sistach; i el dia 5 amb *Prefiero el paraíso*, de Giacomo Campiotti, presentada per Victòria Molins.

El programa a partir d'avui és aquest:

- Dia 6 (19.30 h), *Il était une Foi*, de Pierre Barneiras, presentada per Francesc Grané.
- Dia 7 (19.30 h), *Duns Scoto*, de Fernando Muraca, presentada per Cinto Busquets.
- Dia 8 (19.30 h), *El árbol de la vida*, de Terrence Malick, presentada per Claudia Di Giovanni, directora de la Filмотeca Vaticana, i Josep M. Carbonell, degà de la Facultat de Comunicació/URL.
- Dia 9 (19.30 h), *The Human Experience*, de Charles Kinnane. Aquesta sessió serà a la Facultat de Comunicació/URL (c/ Valldonzella, 12), presentada per Norberto Alcover, jesuïta.
- Dia 10 (19.30 h) *El fin es mi principio*, de Jo Baier, presentada per Xavier Melloni, jesuïta.
- Dia 11 (19.30 h), *Monsieur Lazhar*, de Philippe Falardeau, presentada per Míriam Diez.
- Dia 12 (17.30 h), *Popieluszko. La libertad está en nosotros*, de Rafal Wiczynski, presentada per Josep M. Caparrós.
- Dia 13 (17.30 h), *El gran milagro*, de Bruce Morris, presentada per Daniel Arasa.

Sessions: als cinemes Alexandra (Rbla. Catalunya, 90). Aportació per cada sessió: 5 euros. Abonament a les 10 sessions: 40 euros. Informació: www.semanacineespiritual.org.

bre. Lloc: Local de Novahumanitas, c/ Àguila 12, bxos. Informació i inscripcions: www.novahumanitas.org i Josep Font, 616 164 006.

Exercicis espirituals per a tots. Organitzats pels missioners de la Unió Lumen Dei inspirats en el mètode de sant Ignasi en internat i silenci (c/ Xuclà 19). Dies 19 i 20 de novembre, t. 933 013 194.

Recés Betània (c/ Bonavista 37, Cornellà de Llobregat, t. 933 751 102). Dilluns 14 de novembre, dirigit pel P. Cleomar Ferronato, L.C.

▶ BREUS

Missa a la Sagrada Família. El diumenge 16 d'octubre es va celebrar, a

Consagració d'un altar. El dia 9 d'octubre el cardenal arquebisbe de Barcelona presidí la celebració de l'eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu de Núria, a la ciutat de Barcelona. Varen concelebrar amb ell 16 sacerdots.

▶ PUBLICACIONS

Un llibre sobre missioners salesians.

Mondomwoué és el títol de la darrera novel·la de la filòloga Anna Rossell (Mataró, 1951). Recull les vivències novel·lades d'alguns missioners salesians que treballen a Togo, com a fruit d'una estada de l'autora en aquest país. La ficció s'alterna amb alguns fragments del seu *Viaje a Togo*, el diari que va escriure amb noms i cognoms autèntics. Editat per The Private Space.

Aloma, revista publicada per la Fundació Blanquerna.

La Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport de la Fundació Blanquerna, incorporada a la URL, publica una revista sobre temes d'aquestes especialitats. Fins ara ha publicat 26 números. El darrer, de 220 pàgines, està dedicat a «Gestacions de risc i nens prematurs: un vincle difícil?». Informació: www.raco.cat/index.php/Aloma.

la basílica de la Sagrada Família, una eucaristia per a les zones pastorals III i IV. Anteriorment ja s'havien celebrat les misses per a les zones I i II. Presidí la celebració l'arquebisbe de Barcelona, amb el bisbe auxiliar, els vicaris episcopals de les dues zones i nombrosos preveres i diaques.

PALABRA Y VIDA

Primer aniversari de la memorable visita de Benedicto XVI

La ciudad de Barcelona vivió con gozo la visita apostólica del Papa Benedicto XVI los días 6 y 7 de noviembre de 2010, para dedicar la basílica de la Sagrada Familia y visitar la Obra Benéfico-Social Diocesana del «Nen Déu». Fue un auténtico don de Dios. El Papa visitó nuestra Iglesia diocesana y nos manifestó su afecto y su solicitud pastoral. Al pie del avión que lo retornaba a Roma, me dijo que se llevaba un recuerdo inolvidable de esta visita. También nosotros conservamos un gran recuerdo de ella.

Estos días se cumple el primer aniversario de aquellos acontecimientos. La liturgia de la Iglesia acostumbra a remarcar la dedicación de un templo celebrando el aniversario de su dedicación. Eso hará hoy la archidiócesis con una celebración de la eucaristía en la misma basílica de la Sagrada Familia. Es una buena ocasión para dar gracias a Dios por la visita apostólica de nuestro estimado Santo Padre, para renovar nuestros sentimientos de comunión y afecto hacia él, y para recordar y poner en práctica los mensajes que nos dejó durante su estancia entre nosotros.

Esta celebración es también una ocasión para dar gracias a Dios por el don del sacerdocio ministerial dado por Jesucristo a su Iglesia. Toda ordenación sacerdotal es una muy buena ocasión para agradecer este don del Señor, como lo fue el pasado 23 de octubre cuando, en la misma basílica de la Sagrada Familia, tuve el gozo de ordenar a seis nuevos presbíteros.

En la celebración de hoy recordaremos especialmente una ordenación que tuvo lugar hace ahora cincuenta años en la iglesia parroquial de Santa María de Cornellà. El arzobispo Gregorio Modrego Casaus imponía sus manos de apóstol sobre treinta y seis diáconos de Barcelona, entre los que estaba el que hoy tiene confiada la misión de servir como arzobispo a la comunidad católica de Barcelona.

Han pasado cincuenta años durante los cuales nos hemos esforzado en servir a la Iglesia en el lugar y en los ministerios que han configurado el camino personal de cada uno de aquellos nuevos presbíteros ordenados por el recordado doctor Modrego. Aceptamos la llamada del Señor y nos hemos esforzado en serle fieles. Día tras día, hemos

ido repitiendo con alegría más madura aquel sí inicial a Jesucristo. Porque día tras día hemos oído el eco de aquella misma llamada en la Palabra, en la Iglesia y en el mundo.

Al celebrar las bodas de oro sacerdotales, nos preocupa que en el futuro en nuestras comunidades cristianas falten los presbíteros. Por ello, la celebración de hoy tiene una clara intención de invitar a los jóvenes que se puedan sentir llamados al sacerdocio a dar su sí al Señor. De este modo, la celebración de hoy unirá el recuerdo de la visita y la dedicación por el Papa de la nueva basílica a la acción de gracias por el don del sacerdocio y la oración por las vocaciones sacerdotales. Y también incluirá un signo de solidaridad con las personas que sufren las consecuencias de la crisis actual. Agradezco a las personas que nos acompañen con su afecto y con su plegaria. Y también agradezco las aportaciones que hagan al proyecto destinado a los jóvenes sin trabajo que gestionará nuestra Caritas Diocesana.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona